

l'escala

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 93

FEBRER 1988

Sumari

EDITORIAL · FULL OBERT · DE MÉS I DE MENYS · VIDA ESCALENCA: L'esmolet · CONVERSA AMB... MARGARIDA PUIG · HISSANT LA PLOMA · ESPORT I LLEURE amb reportatge fotogràfic del CARNAVAL · NOTICIARI LOCAL · UN XIC DE TOT · FULL INFANTIL: Un record per a la «madre» TRINI · HUMOR: A & A · FOTOGRAFIES «QUAN EREM INFANTS» I «ANTIGA DE L'ESCALA», etc. etc...

VILA
TUJETA

REDACCIÓ

Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabré
NOTICIARI LOCAL: S.I.L.E.
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

MOBILITZACIÓ POPULAR

Poques vegades s'ha vist tanta activitat, nerviosisme i dedicació com per aquestes diades que acabem de passar.

Des de molt de temps enrera les diferents colles d'anaven preparant per a la gran diada del diumenge de Carnaval. Uns treballaven en la carrossa, uns altres es dedicaven a fer els vestits, qui més qui menys hi ha fet la seva, i això és molt interessant.

Que tanta gent es mogui per un fet concret només passa de cent en quaranta, i això demanaria un estudi sociològic que expliqués una sèrie d'interrogants com els que segueixen:

Per què la gent es capaç de dedicar tantes i tantes hores a una cosa que durarà ben poc, —com a màxim quatre dies—, i no es veu amb cor d'organitzar-se per altres coses més duradores?.

Quines motivacions porten a tota aquesta feina i despeses, quan els premis —si és que en toca algun— mai no arribaran a cobrir el que s'hi ha gastat?

Per què cada any hi ha d'haver mullader en l'adjudicació dels premis i s'ha de dubtar de la imparcialitat del jurat?

Serà que aquestes diades són una vàlvula d'expansió d'una tensió desconeguda que tenim amagada a dintre i que només ens surt de tant en tant?

On s'amaguen aquestes ànsies la resta de l'any, quan ens tanquem en la nostra closca i ens movem només entre la feina i la casa i la casa i la feina?.

És que aquestes ganes de relacionar-se es perden en els altres dies de l'any?.

Voleu dir que hi té alguna cosa a veure que s'entri a la Quaresma just acabat el Carnaval?.

DISCURS DE CARNAVAL - L'ESCALA 1988

Ja arriba Carnaval!
Ja sóc aquí! Diu el Carnestoltes
i nosaltres cantem les absoltes.
Visca el dia de Sant Valenti!

Carnaval és ball i disfressa,
és festa per passar l'hivern
i és màscara per allunyar l'avorriment

Per Carnaval tot es trastoca
i el que es pot també es toca
i portem **antifaç** per viure les fantasies
que no vivim tot l'any.

Carnaval ve de molt lluny,
és una festa ancestral,
que celebra la força vital
amb la dansa i la gresca.

Sigui benvingut el Pare Carnestoltes
i ja podeu donar voltes
pels carrers, bars i sales de ball.

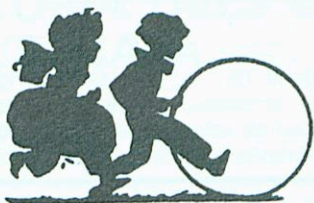
I com aquest és un hivern brasiler,
perquè no es destapin gaire,
els dimonis de la duana
han deixat passar tramuntana
i ben aviat volarem tots.

Posem pedres, al carro,
al carro de **car-naval**,
i com som més navals que de carro,
enterrarem la sardina de plata
que tants diners ens dóna
quan la venem a l'estiu.

Visca l'Escala-Naval!
i Visca Carnestoltes!

LLuís Racionero

Els articles publicats a L'Escalenc expressen solament l'opinió de
llurs autors

JUGAR AMB ELS FILLS

Hom parla sovint de la importància que té el joc per als nens, però no s'insisteix massa en la conveniència d'aconseguir que els pares juguin amb llurs fills. Freqüentment trobem a la vida familiar l'escena d'un fill que demana a la mare o al pare que juguin amb ell; la resposta sol ser, amb molta freqüència, per no dir sempre, evasiva: o els pares tenen "coses més importants" a fer, o estan cansats, o no els hi ve bé. A vegades succeeix que han adquirit un sentit tan deformat del que ha de ser la serietat de l'adult, que temen caure en el ridícul si es posen a jugar com nens.

Amb això no volem dir que els pares han d'estar sempre disposats a les sol·licituds de llurs fills; fins i tot és bo que aquests sàpiguen que els seus pares tenen moltes obligacions per atendre. Però el dia té moltes hores i els pares que es preocupen per l'educació de llurs fills han d'ésser conscients que jugar amb ells és una obligació, perquè representa un dels més valuosos mitjans educatius. Per aquests pares exposem a continuació alguns dels avantatges que comporta l'activitat conjunta paterno-filial per mitjà del joc.

El joc representa, potser, la millor via cap a l'amistat. El nen es relaciona amb els companys de la mateixa edat per mitjà del joc; també pel joc inicia relacions amb nois més grans que ell i amb els més petits. No és estrany, doncs, que per mitjà del joc aconseguixi una millor comunicació amb els seus pares i es fomenti l'amistat dins el clima de confiança que el joc afavoreix, amistat que difícilíssimament s'aconsegueix per altres mitjans.

Aquesta comunicació, juntament amb la riquesa de situacions que durant el joc es presenten i pel fet que jugant es manifesta més espontàniament la personalitat de l'individu, porta com a conseqüència un millor coneixement mutu entre pares i fills.

Jugant amb els seus pares, el fill associa amb ells experiències agradables en dos grans aspectes: per una part, pel plaer que produeix el mateix joc; per altra part, perquè es veu atès per les persones que més estima (és fonamental pel nen que els grans, i sobretot els seus pares, s'interessin per aquelles coses que, a ell, l'il·lusionen).

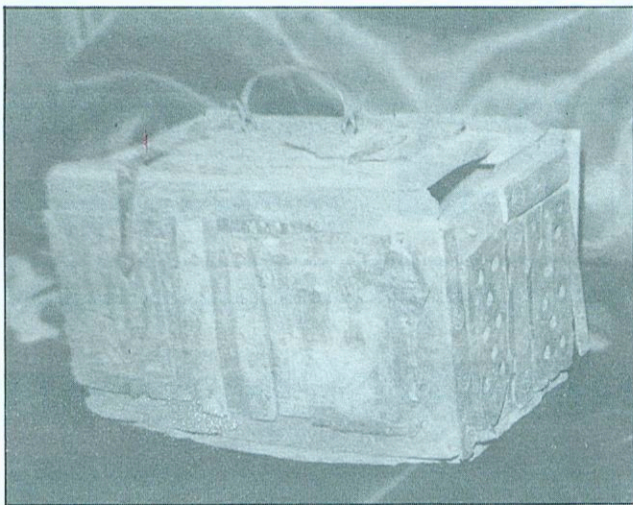
Però, a més, aquesta associació d'experiències agradables amb els pares compleix una altra funció important, i és que contraresta els inevitables enuigs que els pares, sens dubte, mostraran al seu fill en diferents moments de llur existència.

Per altra part, el joc conjunt entre pares i fills ajudarà aquests a formar bons hàbits, en tenir l'oportunitat d'imitar la conducta dels seus pares. No podem oblidar el que la psicologia ha fet patent de manera fidedigna: que la imitació constitueix un dels mètodes més valuosos per l'aprenentatge de conductes. Per exemple, el nen observarà amb deteniment com el seu pare o la seva mare aconseguen formes originals amb argila, plastilina o amb un joc de construccions; o bé pot observar com accepten esportivament la pèrdua d'una partida de competició. Tenint en compte aquesta capacitat d'imitació que té el nen, els pares —que li són sempre models a imitar— han de procurar un comportament modèlic en aquelles accions que vulguin inculcar en els seus fills. Llavors, si els models

realitzen conductes socialment acceptables, hi haurà moltes probabilitats que el nen tendeixi a manifestar aquells tipus de conductes; i, al contrari, si els models que hom li ofereix es caracteritzen per accions socialment inacceptables, també és probable que el nen tendeixi a reproduir-les.

Contemplant tots els avantatges que té el jugar amb els nens, cal que ens preguntem si no val la pena dedicar part del nostre temps a aquesta activitat, la qual, a més a més, resulta enormement satisfactòria pels pares que saben dedicar-s'hi amb alegria i amor.

Juan Quintana

"RELIQUIAS DE SAN PEDRO APOSTOL ENCONTRADAS EN CATALUÑA"

Amb aquest títol s'exposa a les lliberies catalanes l'obra en la qual l'investigador R. Ramonet i Riu defensa que el maletí ple de relíquies trobat al subsòl de l'església de Sant Pere de Rodes (Alt Empordà) l'any 1810, conté les despulles del Vicari de Crist.

Des de 1979 tot el que s'ha pogut conservar s'ha reunit en una vitrina de la sala núm. 1 del MUSEU D'ART de Girona (Palau Episcopal). L'arqueta, que fou trobada anys després d'exclaustrat el monestir del Cap de Creus, era folrada d'ossos i decorada amb una clau de bronze. Tot plegat, i per moltes altres circumstàncies, l'autor pot afirmar que es tracta de les úniques despulles de l'Apòstol Sant Pere identificables, després que els investigadors que durant deu anys exploraren el subsòl de Sant Pere del Vaticà resolgueren no poder trobar-les en la seva tomba.

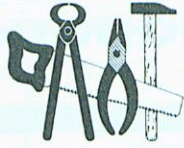
Som davant un afer de transcendència mundial i que duu l'aval del cardenal N. Jubany a les primeres pàgines, car l'any 1979 considerà l'estudi digne de la més gran atenció. Un al·licient més per a les terres gironines, que per fi tindran editada una explicació de la coneguda tradició del segle XVII: Els estudiosos del tema caldrà, en fi, que tinguin en compte aquest punt de vista que l'autor presenta acompanyat de quaranta il·lustracions.

L'autor ha dividit l'obra en tres parts, essent la segona, o central, destinada a esbrinar les modificacions i saqueigs que hi hagué al Vaticà fins que l'any 610 fou necessari embarcar-les perquè un saqueig de Roma no les profanés. Són les que ara tenim per no haver-les mai localitzat els monjos.

Lluís Raspall i Capalleras

FERRERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/. del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

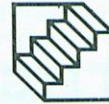
RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei.s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/. Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL.LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

**EN LLOGUER, TRASPÀS O
COMPARTIT**

Per a negoci de prestigi i perma-
nent i molt especialitzat, busco local
cèntric entre 15 i 30 m₂. Trucar al
tel. (93) 325 29 21 (SUBIRÀ).

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

- MOBLES
- ARTICLES
BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA

15 de juliol de 1925. L'inspector "indica la necessitat de què es col·loquin en les escoles de nens els vidres que facin falta i que també s'adecentin convenientment les latrines col·locant-hi fortes portes. Respecte a aquesta escola no ha d'oblidar la Junta la Reial Ordre de 26 de gener de 1923, que regula les construccions escolars per a acollir-se a la mateixa, amb el fi d'obtenir un importantíssim auxili per a l'aixecament d'escoles graduades segons demana la necessitat i el cens d'aquesta població. També podria renovar-se a aquest efecte l'expedient que temps enrera fou iniciat. Respecte a l'escola de nenes manifesta la urgent necessitat de què s'arregli convenientment el sostre i es reparin les altres deficiències de què pateix si ja no tinguessin per millor el seu trasllat a un altre local que reuneixi millors condicions. Dóna compte de la seva visita a les escoles nacionals i privades d'aquesta localitat en la qual ha pogut notar l'extraordinària activitat i laboriositat del Mestre Nacional Sr. Gratacòs. Els Col·legis de nenes es troben dirigits per Mestres de bona voluntat i de bastant zel i aptitud professional notant-se un augment de matrícula en el Col·legi que dirigeixen les Religioses de la Sagrada Família, la qual puja a cent alumnes de totes les edats". Aquesta és l'única ocasió que es fa referència al Col·legi de Monges, el qual feia molts anys que existia i va continuar fins la guerra civil. No és gens estrany si es té en compte que les referències o dades les he recollides de les actes de la Junta local, i aquesta normalment no s'ocupava dels col·legis religiosos.

26 de febrer de 1926. Es reuneix la Junta local i el seu Alcalde President, En Ramon Tasis i Tutau "dóna compte de què la professora de l'Escola Nacional de nenes d'aquesta Vila, Na Francesca Fraga, denuncia el pèssim estat en què es troba el local on està instal·lada l'Escola, fins a l'extrem d'haver-se esquarterat la paret mitgera contigua a l'altra casa del mateix propietari Sr. Callol i amenaçant almenys aparentment amb enfonsar-se".

18 d'octubre de 1929. Essent Alcalde i President de la Junta el mestre Sr. Alsina, qui anteriorment havia fet un canvi de terrenys de l'Ajuntament i de cara a la construcció de la nova escola, amb el Dr. Puig-Sureda, es reuní aquesta i "respecte al projecte de construcció de l'Edifici per a Escoles graduades de nens i nenes, manifesta la Junta per boca del seu President que s'han fet les gestions precises per part de l'Ajuntament per a obtenir la construcció directa per l'Estat que se sol·licita i no cap sinó esperar la resolució del mateix per a donar principi a la construcció el solar per a la qual s'ha adquirit convenientment en situació immillorable".

12 de febrer de 1930. Se celebrà una reunió a l'objecte de "donar possessió del càrrec de mestre en propietat de l'Escola Nacional del Pòsit Marítim d'aquesta Vila al professor En Joan Adroher i Serra, amb el sou de tres mil pessetes anuals, per al deseuiximent del qual ha estat nomenat per Reial Ordre de data 28 del proppassat gener, havent exhibit el corresponent Títol administratiu i la credencial del seu referit nomenament". A partir d'aquesta possessió hi va haver a l'Escala tres mestres "nacionals", o estatals.

30 de gener de 1931. El primer acord o decisió per part de l'Ajuntament de construir l'Escola actual és de creure que es va prendre l'any 1927 essent Alcalde el Sr. Alsina (l'expedient referit per l'inspector el 15 de juliol de 1925 devia ser només a nivell de Junta), doncs després del que s'ha vist de 1929, amb la present data del 1931 es pot llegir en una acta de l'Ajuntament, quan era Alcalde En Nonici Camós i Suñer: "El Sr. Alcalde explicà a l'Ajuntament la necessitat d'atendre degudament la construcció de l'Edifici per a Escoles Nacionals, conforme al que es decidí amb data 21 de febrer de 1927.

Considerada l'anterior proposta, i després de detinguda discussió, s'acordà acceptar el projecte de construcció de l'Edifici escolar, que irà a càrrec de l'Estat, l'emplaçament del qual tindrà lloc en el solar que per a aquest fi s'ha cedit a l'Estat en els afores d'aquesta Vila en el camí de Torroella junt a les cases del camí de l'Hospital; i a l'objecte de què l'edificació pugui fer-ser reglamentàriament, aquest Municipi s'obliga a contribuir en un 26 per cent del cost total de les obres, l'import del qual pagarà en primer terme i per l'ordre que s'expressa, amb el proveïment de pedra, sorra i altres materials posats a peu de l'obra, degudament valorats, fins assolir l'expressat 26%, i si l'expressat subministrament no arribés a cobrir aquest tant per cent abonarà el Municipi la resta en metàl·lic".

23 d'octubre de 1931. Prengué possessió el senyor "Fernando" Resa i Berché, en situació i qualitat de propietari. Havia tingut el càrrec d'auxiliar del Sr. Alsina feia uns vint anys.

Joan Morera

VÍCTIMA O CULPABLE?

El mar, l'oreig, les roques de l'Olla i jo, erem els únics oients de la història que contava la Carme. Una història que era part de la seva pròpia vida. Una vida que sols arriba, avui, als 22 anys.

La Carme ens parlava amb passió, tristesa i dolor, però també amb esperança:

"Vaig començar als 15 anys, un dia que un noi m'oferí un "porro". No sabia el que era, però notava que m'animava una mica. Més endavant vaig buscar una cosa millor. Vaig passar a fumar haixix. Els meus amics van començar a canviar. I jo també canviava. Em vaig tornar violenta, vaig començar a perdre nits, a robar i a mentir".

"Vaig barallar-me amb els meus pares, ja que no era mai a casa i no tenia ganes de fer res. Vaig fugir de casa. En aquesta època ja esnifava cocaïna".

"Vaig anar a raure a un ambient diferent. Vaig començar a picar-me heroïna. Per pagar-me les dosis no vaig tenir més remei que prostituir-me. Necessitava diners, molts diners; per tant, cada vegada m'enfonsava més. Vaig conèixer homes i llocs que intento esborrar de la memòria i no puc".

"La droga em castigava cruelment. Estava sempre sola, ja que no em suportava ningú. Al final, em van detenir un dia robant en un apartament. Després de passar un mes a la presó, em van internar en un centre de recuperació, que és on estic ara des de fa mig any".

"Crec que no tornaré a començar mai més, però encara no n'estic segura. Necessito ajuda, molta ajuda i comprensió. La vida m'ha marcat per sempre i no podré oblidar mai el que he passat".

La Carme restà silenciosa uns segons, els ulls plens de llàgrimes i un rictus als llavis que volia ser un somriure. Era un somriure amarg, però que insinuava un bri de satisfacció per haver-se buidat una mica d'un pes que haurà de suportar tota la vida.

Pere Juhé

ANXOVES DE L'ESCALA[®]

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

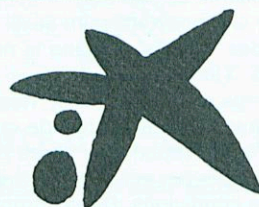

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

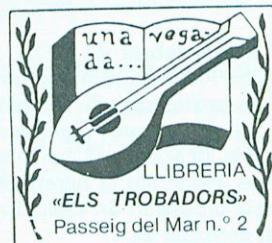

CAIXA DE PENSIONS

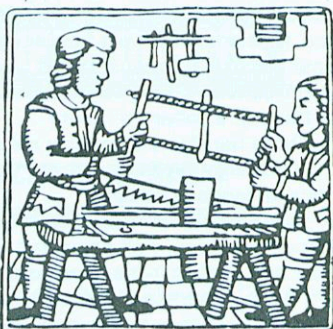
"la Caixa"

 **CAIXA DE
GIRONA**
CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan
ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT
A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabru

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

LA COPA VESSA

En l'acalorament d'una discussió hi ha persones que tenen reaccions desmesurades, perden la serenitat i, com tocats per una terrible crisi de "delirium trémens", se'ls "encenen les orelles" (sic) i defequen sofismes i incoherències. En tota la meua vida mai no he vist una tan llarga tirallonga de paraules feridores, de frases on sura el menyspreu i d'expressions intencionadament humiliants; un es pot demanar si el perbocador de tanta bilis, en escriure el seu article, ("Escalenc" de Gener 88, pàg. 5), gaudia de tota la calma i despassionament desitjables. Que Déu li perdoni i que el lector interessat per aquesta polèmica jutgi:

Diu haver fet un esforç per a llegir-me: (devia fer-ho cap per avall).

Em diu carregat de pretensions: (crec que tots els escalencs que em coneixen poden dir el contrari).

Diu que em posa fora de polleguera el fet que algú em contradigui; (és ben veritat que cap geperut no es veu la gepa, ja que al propi acusador se li inflamen les orelles).

M'acusa de tenir "idees fixes". Afirmar que "pateixo d'obnubilació". Declara que "la meua única intenció és molestar".

Enmig de totes aquestes "moxaines" hi esmuny vàries escames corrosives contra la meua prosa. Res no hi manca. Deu ser la propina.

I la seva lletania segueix, implacable i coent: em tracta de colèric i dominat per la ira; d'indigne, de pretensions, de malintencionat i de belicós. (Alerta amb els adjectius, Sr. Xavier!). Però hi ha més: *manco d'ètica; em falta serenitat; tinc comportaments infantilment simplistes*. (Quanta simpatia i delicadesa emanen de tan caritatiu llenguatge, oi?; tot just si no em tracta de dèbil mental).

I, per torna, el meu misericordiós antagonista, creient, sens dubte, no haver tirat prou femta a la llum pública, afegeix que jo "propugno la supressió de la llibertat d'escollir el tipus d'educació" i que "atempto contra els més elementals drets democràtics". Aquí la copa vessa, Sr Xavier! Per molt menys s'han vist processos judicials! Assestar tal infàmia a un peó de la democràcia, aquest podria demanar-vos-en comptes. Crec endevinar que la vostra divisa deu ser la que predicava Goebbels, ministre de Hitler i criminal de guerra: "Calumnieu, calumnieu!, sempre en restarà quelcom". Sospito que el vostre comportament no refregui la mania de la persecució.

Encara hi ha més: El Sr. Xavier s'escandalitza perquè vaig tenir "l'audàcia" de confondre un cognom, (perdó, Sr. Joan), amb un nom de pila; en tals casos, per a evitar ambigüitats, s'haurien d'esmentar els dos. Però, a propòsit: en lloc de trobar "còmica" aquesta fútila, (n'hi ha que s'agafen a tot per fer feix), potser que se'ns expliqués perquè el Sr. Xavier no signa amb el seu cognom? Jo bé ho faig i tothom pot identificar-me. (N'hi ha que veuen la farda en l'ull del veí i no saben veure la biga en l'ull propi).

En síntesi, el 85% de la seva prosa obsessional és atapeïda de filípiques i ultratges. D'arguments que no se'n cerquin que no n'hi ha.

En els "Escalencs" d'Octubre, Novembre i Desembre passats, sota el títol "Lliure albir", el lector interessat hi trobarà la meua, d'argumentació. Aquell que ho vulgui podrà prendre'n acte i jutjar.

És evident que no m'haig d'ocupar dels dos guinyols (Baldiri-Quimet) que el Sr. Xavier fa bellugar, per tractar-se de dos personatges ficticis, doncs irresponsables. Em fa, però, gràcia quan el seu autor els fa dir: "Aquesta persona (Saderra) no mereix el temps que estem perdent". Pur fariseisme, senyor Xavier, car, en definitiva, hi han esmerçat el temps que heu volgut. En una altra ocasió l'autor fa dir als dos putxinel·lis: "Valia la pena de respondre a l'article (d'en Saderra)?". "No!", contesta l'altre. Però, en veritat hi han respost. Una prova més de falsia. (Jesús els foragit del Temple, els fariseus).

Per què, Sr. Xavier, no heu donat cap prova de cortesia ni de tolerància? Per què aquest irrespecte al que no pensa com

vós? O, és que hem d'esbatussar-nos com dos vulgars buidampolles. ¿Sabeu que és norma evangèlica de jutjar el proïme amb indulgència? ¿És la vostra una actitud cristiana?

A partir d'aquí, i per la part que em toca, jo poso punt final a aquesta controvèrsia. El Sr. Xavier farà el que voldrà. Jo no vull lluitar a armes desiguals, jo arguint i ell lapidant.

Saderra

SENSE VERÍ

Només fullejant els Diaris o prement un botó de la Tele, les notícies surten com una ombra que ens persegueix cada dia... Violacions, morts, segrests, suïcidis, robatoris, droga, manifestacions violentes de tota mena, guerres, soldats que moren... atur, infants desnutrits que agonitzen a poc a poc de fam, aiguats, terratrèmols i potser més coses i més terribles.

Què passa? La gent es descoratja i crec que hi ha motius. Cal reconèixer que el món i el nostre país passa per uns moments difícils i que la panoràmica no és gens esperançadora. Però potser per això caldria que tots plegats no perdéssim la serenor. La por s'encomana. Si ens acostem a les tertúlies dels jubilats, de la gent del cafè, de les dones a la plaça; sentirem: això abans no passava... I és veritat. Però en parlar tots del mateix, ens anem encomanant la por, els uns als altres.

Malgrat tot, seria bo un bon exercici de ciutadania i de respecte, buscar el que hi ha de positiu en el nostre món. No siguem com els escarabats que només busquen la brutícia... siguem com les papallones que xuclen la flor.

Sé que és difícil sostreure'ns a l'angoixa, a la indignació, al pànic que provoquen els fets terroristes siguin de l'ETA, siguin d'aquell vailet que coneixem i que; navalla en mà, ens demana pasta... No hi estem d'acord! En fem una seriosa repulsa! Els que hem apostat per la democràcia, els ciutadans normals, volem viure en pau i ens preguntem què podem fer-hi i ens atormenta la indignació, la por, la ràbia sorda.

El ciutadà, i a vegades el ciutadà cristià, es fa les seves reflexions a vegades poc evangèliques: "Que els matin! Que els fiquin a la presó i no en surtin mai més!"... A poc a poc! Si això ho diem perquè es corregeixin, perquè el món volem que visqui més en pau, bé, molt bé, segons l'expressió com sigui, podria alguna cosa ser acceptable, però si ho diem perquè l'odi ens enverina el cor, hauríem de fugir d'aquesta gran temptació. Reclamar justícia sense odiar! Això és fàcil de dir, però no de practicar. De bell antuvi, és a dins de cadascú que hem de veure que no se'ns hi arrapi l'odi. Avorreix el pecat, però estima el pecador. Nosaltres no podem odiar, perquè l'odi enverina el cor.

No serà que això que ens surt a fora en jutjar els fets de la nostra societat, és quelcom que s'ha instal·lat en el nostre viure diari?

—"Aquest veí no el puc veure! Li giro la cara quan el veig!"...

—"Aquest parent que ens l'ha feta tan grossa, que no el trobi mai pel carrer, perquè l'escanyaria!"...

Potser ens aniria bé en aquests moments, l'oració de Sant Francesc:

QUE ON HI HAGI ODI, JO HI POSI L'AMOR
ON HI HAGI OFENSA; JO HI POSI PERDÓ
ON HI HAGI DISCORDIA, HI POSI LA VERITAT
ON HI HAGI DUBTE, HI POSI LA FE
ON HI HAGI DESESPERACIÓ, HI POSI LA LLUM
ON HI HAGI TRISTESA, HI POSI LA JOIA

La nostra tasca seria demanar a Déu que l'odi no enverini el nostre cor... perquè si està enverinat, el món serà molt més dolent.

Saber que tots som germans dins les diferents ideologies, i que no sabem el perquè aquell criminal actua així... Potser la societat en què viu l'ha estructurat. Repartim-nos doncs les culpes i no deixem que el verí de l'odi taqui el nostre cor, net de tota culpa?...

Neus Ximinis

RENAULT

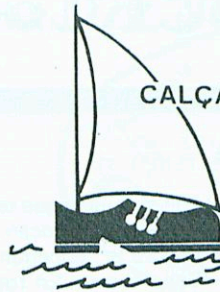
GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI — GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

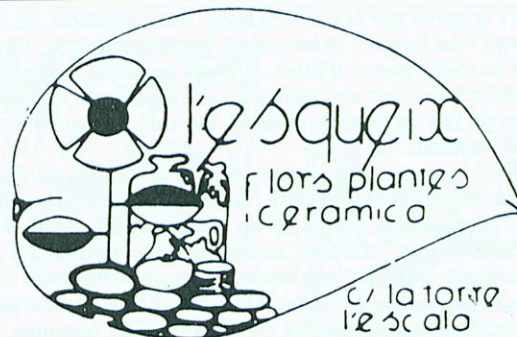
REPARACIONS

COPEI I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

ROSA MARIA BALLESTA
CENTRE
D'ESPECÍFICS

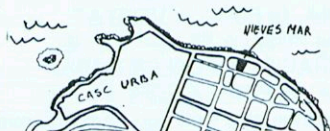
FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

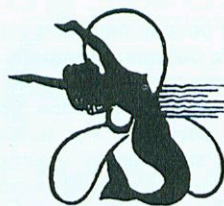

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica
Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

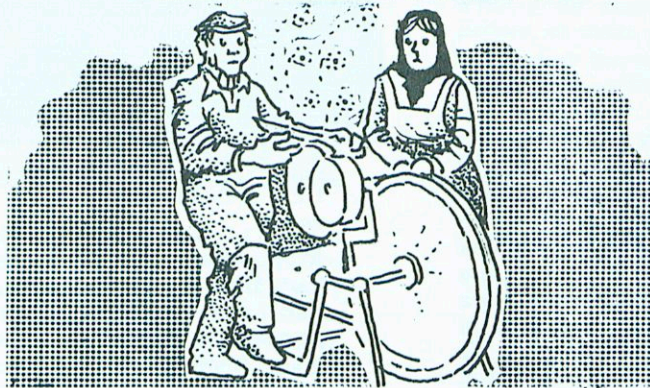
vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

Ricard Guanter

L'ESMOLET

Un personatge molt típic i popular que recorria els carrers del nostre poble, ja fa alguns anys, era l'esmolet, aquest home que tenia per ofici esmolir ganivets, tisores, tallants i altres eines semblants.

Actualment, molt de quan en quan, encara en veiem algun, però el seu tipisme ja no és el mateix.

L'esmolet es traslladava de poble en poble a cavall de les seves cames i, a més, havia d'arrossegar tot l'instrumental. Encara que anés sobre rodes, no deixava d'ésser molt feixuc haver de recórrer quilòmetres i quilòmetres apretant el carro de la mola, dins el qual devia portar el farcell de la roba i algun que altre objecte personal, suposant que dormís i fes vida en algun hostal o fonda.

El senyal més clar i evident que havia arribat l'esmolet a l'Escala era el gran soroll que feia tot acostant una llauna a la mola mentre la feia rodar. La marca de la casa es feia sentir de molt lluny: —Ja tenim l'esmolet aquí, deien alguns. —Ja bufarà la tramuntana, deien d'altres.

I ho deien perquè hi havia la creença popular que els esmolets feien entrar el fort vent del nord. També es deia —encara que menys— que despertaven la pluja. Concretant: es creia que quan l'esmolet portava espadenyas bufaria la tramuntana, i que quan anava amb sabates —cosa poc freqüent— plouria.

Era tan convicent aquesta creença que, en certa ocasió, hi hagué una forta discussió entre l'Avi Bigarós —devia ésser el pare de l'actual Gaietà Bigarós— i un esmolet.

Hi fou present, entre d'altres persones, en Pepitu Salvat que, de nen, feia d'aprenent a la barberia de Can Pepet Quintana, al carrer de les botigues, on avui dia hi ha la Perfumeria Llistosella.

Resulta que un bon dia un esmolet s'aturà al davant mateix de l'esmentada barberia i, com de costum, es posà a fer la sorollosa fressa metàl·lica per donar a conèixer la seva arribada al carrer. En sentir-la, sortí enfurismat l'avi Bigarós, escrivant el pobre esmolet, obligant-lo a plegar i que marxés.

Potser tenia les armellades calades o bé volia sortir a pescar i el bon home no volia tramuntana, la tramuntana que ell i altres estaven convençuts que anunciava l'esmolet. Finalment, després de molt discutir i veient l'esmolet que tenia les de perdre, es decidí per canviar de barri.

Els millors clients de l'esmolet eren, sens dubte, els carnisers del poble. Ganivets de tota mena i de totes mides, tallants, etc..., els convertia com nous, aptes per desossar la carn i tallar costelles, bistecs, palpissos, xulles, etc...

També eren clients per tenir en compte els sastres i les modistes, com també els hostalers i els fondistes, personatges tots ells ja desapareguts avui dia.

A totes les èpoques de l'any es veien esmolets per l'Escala, però quan se'n veien més era a les vigílies de la Festa Major. Els xiulets dels esmolets, a la segona quinzena d'agost, ens recordaven la proximitat de Santa Màxima.

Mentre per un costat, les dones de la casa s'afanyaven a engregar els ànecs i les oques a fi de tenir-los ben ufanosos el dia dos de setembre, per l'altre, esmolaven els ganivets per millor executar la sentència a aquelles pobres bestioles, moltes de les quals havien vist, amb el coll tort i la mirada guenya, l'esmolet davant de casa seva, dins un tancat de fustes que la gent els feia en el propi carrer.

Un dels consells que la clientela havia de tenir en compte era de demanar preu en el moment d'encarregar la feina. Poques vegades era acceptat d'immediat. Indubtablement es produïa l'estira i arronsa, difícil d'arrodonir a voltes.

Quan la dona prenia, tota decidida, els ganivets per ficar-se a casa seva, en no haver arribat a un acord, l'esmolet, tot resignat, li deia: —Bàh! mestressa! no n'hi ha per tant. Aquesta vegada us ho faig a aquest preu, però l'any que ve serà més car.

La qüestió era que la clienta havia sortit amb la seva. Però quan aquesta apretava massa a l'hora de rebaixar el preu, aleshores, en no afluïxar cap de les dues parts, es quedava la feina sense fer i s'havia d'esperar un altre esmolet, el qual potser encara ho faria més car. El cas és que els ganivets no es quedaven sense esmolir i a l'hora de fer-los servir, anaven com una seda. Quan no es feia el preu abans de fer la feina, per norma general la sorpresa era segura a l'hora de pagar, entre cridòries i discussions, perquè, de vegades, hauria resultat més comprar la peça nova.

Aquest ha estat un dels motius que ha fet que els esmolets, tot i anar actualment en moto i alguns en cotxe, hagin pràcticament desaparegut. També hi ha influït el millor material d'avui dia i la presència dels ganivets de serra, com també la desaparició dels sastres i modistes, i l'ús, per part dels carnisers, de maquinària moderna que supeix les antigues eines.

Tenint en compte que ha pujat molt la mà d'obra, resulta, en algunes ocasions, que el preu del treball pot ser superior al de l'eina esmolada o poc se'n falta i, per consegüent, la gent prefereix un ganivet nou que fer-lo esmolir per un professional, o si més no, fer-s'ho cadascú de manera casolana.

Els esmolets solien tenir algun que altre badoc al seu entorn, sobretot mainada. Les guspieres que sortien de la mola els feien separar fins que es recordaven que havien d'anar a jugar a baldufes o a boles.

Un dels esmolets més coneguts que vingué a l'Escala fou un de Palafrugell. L'anomenaven el "xino", per la senzilla raó que era de Xina. Era molt bon home i molt trempat. Anava acompanyat d'un gos molt gros que no molestava ningú perquè, malgrat la seva respectable corpulència, era molt manyac. No sols feia companyia al seu amo, sinó que també l'ajudava. No ho feia esmolant ganivets ni tisores, sinó tirant del carretó de l'esmolet.

Han desaparegut pràcticament —com dèiem— els esmolets però se segueix sentint fresses i cantarelles pels nostres carrers, més molestoses que aquells xiulets de llauna i, per descomptat, segueix bufant la tramuntana, la predicció de la qual ha passat de mans dels esmolets als senyors de la tele, els quals quan l'encerten l'endevenen.

conversa amb...

Conversa amb Margarida PUIG i MASJUAN, més coneguda per la Margarida de l'Horta. Casada amb en Miquel RIERA formen una de les famílies amb més nissaga de l'Escala dedicada a la pagesia.

Coneguda de tothom, se la considera una persona oberta, agradable i acollidora.

L'Escalenc.— Quan vàreu néixer?

Margarida Puig.— Vaig néixer l'any 1907, al Mas Martí, a Cal Titus, com deïem abans.

L'Esc.— Com es deien els vostres pares?

M. P.— El pare es deia Pere Puig i la mare Caterina Masjuan. Tots dos eren fills d'Albons i van tenir cinc fills.

L'Esc.— Anàveu a l'escola a l'Escala?

M. P.— Sí, tot primer vaig anar a l'escola de l'Escala, i quan vaig ésser més gran em van portar a Girona, al Col·legi del Cor de Maria, que era cap al costat de la Catedral. Ens ensenyaven de lletra, de tot, però principalment de brodar. En aquest col·legi hi havia gent de tota la comarca i només veníem a casa per Nadal i per Pasqua, no era pas com ara que tothom ve cada setmana!

Quan vaig tornar de Girona, vaig anar a cosir a Ca la Pepita Tasis. Però com que a casa era una casa de pagès gran, vaig plegar, perquè al mas hi havia molta feina; teníem de quatre a cinc mossos i tots els germans. Com veieu érem molta colla i a casa jo hi feia falta.

L'Esc.— Amb qui us vau casar?

M. P.— Em vaig casar amb en Miquel Riera, el meu home, que era de la Casa Nova, un mas que hi havia allà sota mateix de casa.

En casar-nos ja vam venir a viure aquí en aquesta horta i fa més de 58 anys que hi som. Abans en deien l'Horta d'en Libran i avui és coneguda per l'Horta de Can Riera. Ara tenim hivernacles i ens dediquem més a l'horta, però al principi teníem més bestiar. Tot ha canviat molt, tot és molt modern... Quines diferències!!

L'Esc.— Quan vau venir a viure aquí a l'Horta, quines famílies hi havia al veïnat?

M. P.— Sí, mireu, hi havia Can Parrellí, Can Baix, Cal Masover Nou (l'Emília que es va casar amb en Rabenisses), posteriorment en aquest mas hi van viure la Margarida i en Quimet Palau; a Can Tell, que tenien cinc noies i eren molta colla; els del Molí, els de Can Vila-

nera, a Can Guanter (que vivien on després van estar els de Can Tubau). Recordo molt la mainada que hi havia al veïnat, doncs jo era molt jove i m'agradava que vinguessin a casa. Aleshores hi havia molt bona relació amb els veïns. Jo sempre rentava aquí al rec i també venia gent del veïnat a fer-ho, els de Can Baix sempre hi venien, érem molta colla! I anava molt bé, doncs l'aigua corrent neteja molt.

He treballat molt, però ara sóc una gandula, filles, les cames no em segueixen... encara que vulgui treballar no puc. Quan érem joves ens aixecàvem a les cinc o a les sis del matí i al pic del sol fèiem la feina de dintre. Això sí, després de dinar anava sempre a reposar una mica.

L'Esc.— Què feieu, com era la vostra vida?

M. P.— Què voleu que fes? treballar!! Teníem molt de bestiar. Cada matí i cada tarda anava a l'Escala a portar la llet de les nostres vaques a Ca l'Angèlica. Hi vaig anar molts anys, bé amb el carret o bé amb la tartana. Moltes vegades, quasi sempre, havia de munyir jo o ajudar a munyir, perquè el meu home tenia altres feines al camp.

Recordo que una vegada, venint de portar la llet, m'havia quedat a l'Escala més del compte per a poder anar a comprar peix, i quan vaig ésser al davant de l'escorxador, l'animal es va posar a fer el burro i vaig volcar. Totes les cantines van anar a parar al rec del molí.

També havia de treballar a l'horta,

fer planter, cavar... anar al camp a fer menjar pel bestiar. A més de les vaques teníem moltes gallines, i com que ens feien molts ous, anava al mercat a vendre'ls. Als mercats que més anava eren el de Torroella i el de Figueres, però algunes vegades també anava a la Bisbal. Pel gener matàvem el porc, a pagès era una festa. Es fa sempre a l'hivern perquè amb la fred la carn es conserva més. Es feien pernills, llonganisses i tot el que es fa amb la carn magra, també fèiem botifarres de sang i de perol. De les costelles i altres trossos se'n feia carn confita per tot l'any. En aquella època es tirava molt de casa, només anàvem a comprar peix els diumenges. Això, no nosaltres, tothom!

L'Esc.— Amb què hi anàveu a mercat?

M. P.— Al principi hi anàvem amb la tartana, tots dos amb en Miquel, o si ell tenia molta feina hi anava jo tota sola. A més algú s'havia de quedar, doncs els nens eren petits. Més tard ja van venir els cotxes i hi anàvem amb la Sarfa, que l'agafàvem al «camí del mig», que en dèiem nosaltres. I tots cap a dalt, nosaltres, cistelles d'ous i paneres de gallines o de pollastres, quan era temps.

A mercat hi portàvem fins i tot trenta dotzenes d'ous i després d'anar a comprar el què necessitàvem per la setmana, estava contenta si tornava a casa amb 25 pessetes. Potser ens els pagaven a dues pessetes la dotzena o menys, això, al principi de ser aquí.

Teníem unes 150 gallines, ara en tenim 40. És molt diferent, abans posàvem les lloques i quan naixien els pollets costava molt que es fessin grossos. Els pollastres els guardàvem per Nadal, doncs es pagaven molt més.

Per vendre els ous i els pollastres s'havia de lluitar molt amb els pollers, et deien unes paraulasses! No podies pas vendre al primer, calia abans, veure el preu que t'ofereien els altres.

Als coves que portava hi cabien trenta dotzenes d'ous, però les pageses ens ajudàvem unes a les altres per portar els coves i les paneres de l'aviram.

L'Esc.— Quin mercat era millor el de Figueres o el de la Bisbal?

M. P.— A mi, el de la Bisbal m'agradava molt, hi anava sempre amb la Miquela de Can Baix, marxàvem molt aviat i quan acabàvem, anàvem a Can Sans a menjar xocolata i una ensaïmada. Que n'era de bona!!

L'Esc.— A més de l'horta, què cultivàveu?

M. P.— Oh, com tothom, fèiem blat de moro, blat, civada, ordi, userda, etc.

El temps de segar era molt important. I per batre ho fèiem aquí mateix a l'era de casa. Hi havia molta gent que anava a treballar al camp, era molt diferent d'ara que ningú no hi vol anar. No recordo gaire els noms de les persones que ens venien a ajudar, recordo en Pepis i la seva dona que també havia vingut molt. Quan en Martí va ser gran, ja no vam necessitar tanta ajuda. Actualment hi ha feina tot l'any, ja que els hivernacles en porten molta, però abans a l'hivern no n'hi havia pas massa. La feina forta era a l'estiu.

L'Esc.— Quina festa celebràveu, la de l'Escala o la d'Empúries?

M. P.— La d'Empúries! Encara que a casa no venia massa gent per la festa. Jo era sola i fer festes porta molta feina i molta murga. Això sí, sempre anàvem a Empúries a missa, era la meua festa, fins i tot els diumenges. Més tard em vaig acostumar a anar a l'Escala i la Caterineta de Can Perrellí també, i després de la missa anàvem a comprar.

Per Sant Martí, es feien dos dies de festa ja que és la festa grossa d'Empúries, feien ofici al matí, i a la tarda sardanes. Per Sant Pelegrí només se'n feia un, però també es feia ofici i sardanes.

Els diumenges anàvem a missa a Empúries a peu i sense esmorzar! per poder anar a combregar. I de jove, quan era al mas Martí, m' aixecava a les cinc del matí per a poder anar a la de set a l'Escala; hi anava amb la minyona, també a peu, i sortint de missa anàvem a comprar el peix per dinar.

L'Esc.— De jove, què feieu per divertir-vos?

M. P.— Anàvem a ballar a Pekin o a Can Panxo, Can Pepet Sureda, que en dèiem, amb les meves amigues: la Martina Andreu, la Maria d'en Fonso (que era d'aquí a l'Horta), la Miquela Ximinis (la dona de l'Emiliano, que va morir molt jove). No érem una colla pas massa gran, però érem molt ben avingudes. Ara, no ens podíem pas retirar més tard de les vuit o les nou del vespre; aquesta hora els de casa ja ens esperaven per marxar, i com que érem de pagés no anàvem pas quasi mai al ball de nit.

Rodoma

hissant la ploma

LA IMATGE DEL POBLE ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Un dia d'aquestes passades festes, en què no sabia ben bé què fer, vaig posar-me a repassar exemplars antics de l'Escalenc, i vet aquí que en un d'ells, concretament en el del mes de setembre de 1985, hi vaig trobar un article en el que el senyor Saderra feia referència a un altre que el senyor Sala Balaguer havia escrit poc abans en el llibre de la Festa Major d'aquell any. En aquest altre article, el senyor Sala Balaguer es queixava de la mala imatge que els mitjans de comunicació donaven del nostre poble (màfies, robatoris, droga, etc.), i que en canvi, segons ell, no es parlava gaire dels fets positius que s'hi esdevenien (noves obres públiques, actes de l'Aplec i la Festa Major, etc.). Això ens ha donat la idea de fer una anàlisi de les notícies que en el decurs de l'any 1987 han aparegut als mitjans de comunicació referides al nostre poble, per a veure quina era la imatge que en donaven.

Hem consultat l'arxiu de la Biblioteca Municipal, en què es guarden els retalls de periòdic que van apareixent en el decurs de l'any sobre el nostre poble. En total n'hem comptabilitzat uns 510, dels quals n'hem fet una classificació temàtica que ha quedat així:

Tema	Quantitat	Percentatge (%)
Esports	181	35,50%
Ajuntament i política municipal	111	21,76%
Successos	56	10,98%
Personatges i entitats del poble	51	10,00%
Activitats	48	9,41%
Pesca i turisme	24	4,70%
Empúries 92	21	4,11%
Barris i entorn de l'Escala	18	3,54%
	<hr/> 510	<hr/> 100,00%

Aquesta classificació ens porta a fer diverses reflexions:

1) Encara que la major quantitat de notícies fan referència a l'esport (35,50%), això és normal si tenim en compte que cada partit de futbol que es juga a l'Escala (per posar només un esport), sigui de la categoria que sigui, rep un comentari per part dels dos principals rotatius gironins (Punt Diari i Los Sitios). Això implica una gran quantitat de notícies que van a parar a l'apartat d'esport, encara que la majoria d'elles siguin simples fitxes sobre alguns trets importants de cada partit, i normalment són de molt poca extensió.

2) Com és de suposar, el tema de l'Ajuntament i la política municipal també és dels més importants (21,76%), degut en part a que és un tema molt genèric, i per altra, a que ha estat aquest un any en què han coincidit diversos aspectes interessants (eleccions municipals, solució del tema de les escombraries, etc).

3) En tercer lloc apareix l'apartat de successos, que podríem identificar quasi amb el de males notícies, i que en part dona raó a la queixa del senyor Sala Balaguer pel fet que donen mala imatge del poble, però no és menys cert que si aquests fets succeeixen, el deure de la premsa és informar-ne degudament.

4) La resta d'apartats ja tenen quantitativament menys importància, encara que cal dir que hem reservat un apartat exclusiu per al tema d'Empúries 92, perquè des de la proclamació de Barcelona com a seu olímpica, s'ha produït una vertadera moguda informativa entorn de la zona (pla especial de remodelació urbanística, arribada de la flama, agermanament amb Olímpia, etc.).

Passem ara a fer una anàlisi de cadascun d'aquests apartats per separat:

Esports:

Dins l'apartat d'esports, que és el més nombrós com ja hem dit abans, cal dir que la majoria de notícies aparegudes fan referència al futbol (122), seguit del tennis taula (27), i del voleibol juvenil (6). Les xifres ho diuen tot sobre el pes aclaparador que ha tingut el futbol als mitjans de comunicació, encara que els articles que feien referència al tennis taula, tot i ésser menys nombrosos, solien ésser de més extensió, i en ells s'aprofundia molt més la notícia.

Ajuntament i política municipal:

Dins d'aquest apartat, els temes més comentats han estat el de les escombraries (17), les eleccions municipals (18), i la gestió dels plans d'urbanisme (8). Cal esmentar el ressò que va tenir, també, la compra per part de l'Ajuntament, de la Casa del Gavià. Les altres notícies que hi ha hagut han estat molt menys tractades per la premsa.

Successos:

Dins d'aquest apartat han destacat les notícies referides a robatoris (13), a accidents de circulació o diversos (8), a l'afer de l'home trobat assassinat a la platja de Montgó (8), i a afers relacionats amb la droga (5). Cal dir que, últimament, les comarques gironines en general, i l'Escala en particular, estan agafant espais cada vegada més importants dins la crònica negra, i d'això n'és una mostra evident l'últim fet succeït (ja dins el 88), del segrest d'estudiants palafrugellencs per a venir a comprar droga al nostre poble. Com a dada curiosa, aquest any pràcticament no s'ha sentit a parlar de l'actuació d'organitzacions criminals estrangeres al nostre poble, i en canvi han tingut un lloc més destacat les notícies referides a catàstrofes naturals (pluja i neu).

Personatges i entitats del poble:

Molts personatges i entitats del poble han desfilat durant l'any pels mitjans de comunicació, però hi ha hagut indubtablement un guanyador absolut, i aquest ha estat en Josep Tero, que arran de l'edició del seu disc s'ha convertit en un dels personatges més populars del poble. Hem comptabilitzat 22 articles sobre ell, alguns dels quals eren extensos reportatges. Ha estat sens dubte l'any d'en Tero. En segon lloc cal destacar l'escriptor Lluís Racionero (5), que ha estat la segona persona més tractada per la premsa.

Activitats:

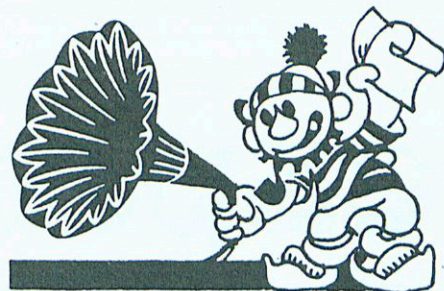
Dintre d'aquest apartat destaca en primer lloc la Campanya per Xile i Sudàfrica portada a terme per Ràdio l'Escala (8), el Carnaval (7), el teatre d'estiu a Empúries (6), i els actes del 50è aniversari del Col·legi Empúries (5). Menció especial mereixen els amplis reportatges que s'han dedicat a l'Aplec de la Sardana, a la cantada d'havaneres de Port d'en Ferris, i a la Festa Major.

Pesca i Turisme:

Dins d'aquest apartat han destacat solament les notícies que feien referència al conflicte dels dies de pesca (8). No sé si és preocupant que hagin aparegut tan poques notícies sobre aquest apartat que engloba dos dels pilars de l'economia esca-lenca, sobretot pel que fa referència al turisme.

(seguirà)

S.I.L.E.

AJUNTAMENT DE L'ESCALA: ANUNCI

En sessió plenària extraordinària s'ha acordat cobrir els següents llocs de treball:

- un auxiliar d'administració general** (Grup D i complement de destí nivell 9), adscrit al Servei de Recaptació Municipal. Procediment selectiu: oposició lliure. Termini contractació: un any, prorrogable.
- un inspector d'obres i serveis municipals** (Grup C i complement de destí nivell 12), amb adscripció a l'àrea de Planificació i Urbanisme. Sistema de selecció: concurs-oposició. Termini de contracte: un any, també prorrogable.
Presentació d'instàncies: 20 dies naturals, comptats a partir del següent al de la publicació de les bases que regulen el procediment de selecció, en el Butlletí Oficial de la Província.
- un coordinador-dinamitzador de l'àrea de Cultura i Educació.** Procediment selectiu: concurs lliure. Termini contractació: un any, prorrogable. Titulació: Haver superat el curs d'orientació universitària (COU) o estar en possessió del títol de BUP, Batxiller Superior, Formació Professional de 2on grau o equivalent. Jornada laboral: 25 hores setmanals. Presentació d'instàncies: 15 dies hàbils següents a la publicació de les bases que regulen el procediment de selecció, en el Butlletí Oficial de la Província. S'acompanyarà: «Curriculum» professional i acadèmic, fotocòpia o justificant de la titulació exigida, estudi sobre la situació actual de la cultura i problemàtica que en aquest sentit es planteja a l'Escala, amb proposta d'organització i programa concret.

Les bases de les esmentades convocatòries romanen exposades al públic en el tauler d'anuncis de la Corporació.

SUCCESSOS

Cinc joves, més grans de 18 anys, amb carnet de conduir i cotxe propi i alumnes dels Instituts de BUP i FP de Palafrugell amenaçats a punta de pistola o de navalla eren obligats a portar-los a l'Escala per comprar droga.

Detenció d'un súbdit portuguès acusat de delictes contra la salut pública al trobar-li 19 gr. d'haixix en el moment de la detenció.

També han estat detingudes en una batuda realitzada per la policia, 6 persones, la majoria de raça negra i que podrien estar relacionades amb els arrestats a Palafrugell acusats d'obligar estudiants a venir a l'Escala a comprar droga.

EL «BENEDICTUS» EN CATALÀ

Isidre Pons i Rius, veí de l'Escala, va fer col·locar una majòlica (de gairebé dos metres i mig d'amplada per dos d'alçada) en català en una església de Palestina. Concretament es tracta de l'església dedicada a Sant Joan Baptista, a la població d'Ein Karem i la majòlica conté el «Benedictus» o sigui l'himne que va recitar Zacaries.

La placa està dedicada a l'esposa de l'Isidre, l'Elena Ballesta la qual moria el 27 d'abril de l'any passat, el mateix dia que col·locaven la majòlica.

El President de la Generalitat, Jordi Pujol, va clavar la primera de les rajoles de la majòlica, la qual abans de ser col·locada, anava embolcallada amb una senyera i hi constava el nom de l'Elena. El «Benedictus» en català ha tingut un gran ressò fins al punt que moltes nacions del món l'estan traduint a les seves respectives llengües. De moment, la façana de l'església conté sis majòliques: en hebreu, en àrab, en castellà, en llatí i en grec, a més del català.

INVITACIÓ ALS MÚSICS JOVES

El dia 26 de maig hi haurà una Mostra Musical de Joves Intèrprets Escalencs.

Tots els qui estigueu interessats a participar-hi podeu trucar a Maria del Carme Almirall, tel. 77 09 67, fins al dia 25 de febrer d'enguany.

Animeu-vos!

COMPRA D'UN EDIFICI I SOLAR

En l'últim ple celebrat l'últim dijous del mes de gener, s'aprova la compra de l'edifici i solar propietat de la família Masset situat enfront de la plaça de les Escoles pel valor de 42 milions de pessetes a pagar de la següent manera: 14 milions al comptat i 40 mensualitats de 700.000 ptes. cadascuna. En un principi sembla ser que les dependències serien utilitzades per la gent de la 3ª edat i per entitats locals.

DADES METEOROLÒGIQUES - OBSERVATORI DE LA CLOTA - L'ESCALA: RESUM 1987

	GEN	FEB	MAR	ABR	MAI	JUN	JUL	AGO	SET	OCT	NOV	DES	ANY
TEMPERATURA MITJANA	6'9	9'4	10'1	14'1	16	19'4	23'6	24'1	23'7	19	13'7	11'2	15'9
TEMP. MÀXIMA ABSOLUTA	17	22	21	23	27	29	33'5	36	34	28	22'5	20	36
TEMP. MÍNIMA ABSOLUTA	-3	-0'5	2	6	6'5	10'5	16	14	16'5	10	0'5	1	-3
DIES DE PLUJA	10	11	13	8	9	7	9	7	4	15	7	7	107
LITRES RECOLLITS	85'1	56'1	52'6	8'7	43	15'9	21'3	29'4	3'5	184	62'6	61'4	623'6
PRECIPITACIÓ MÀXIMA DIA	47'6	20'1	19'5	5'5	18	6'3	9'6	24'8	2'9	53'5	52	25'4	53'5
DIES DE NEU	3	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
DIES DE GROPS	1	—	—	—	—	2	3	4	1	4	—	—	15
DIES BOIRA VISIBIL. 100 m.	2	2	2	—	2	2	—	1	5	4	—	—	20
DIES DE TRAMUNTANA	4	7	6	5	8	—	5	1	1	1	7	2	47
DIES DE GREGAL	6	—	3	1	1	1	4	3	3	—	—	—	22
DIES DE LLEVANT	1	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3	5	12
DIES DE GARBÍ	—	2	1	3	—	1	—	—	2	3	—	1	13
ALTRES VENTS	1	5	2	1	—	1	2	—	—	5	1	1	4
DIES DE VENT VARIABLE TEMPORALS	19	14	19	20	22	27	20	27	24	18	19	22	252
	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2	5

esport i lleure

FUTBOL

Resultats del mes de gener:

BENJAMINS

Dia 17	L'ESCALA - Llançà	5-0
Dia 24	Vilajuïga - L'ESCALA	3-5
Dia 31	L'ESCALA - Poble Nou	8-0

ALEVINS

Dia 3	P. Unionista - L'ESCALA	3-0
Dia 10	L'ESCALA - Turó Baix	8-0
Dia 17	Torroella - L'ESCALA	2-2
Dia 24	Alt Empordà - L'ESCALA	2-3
Dia 31	L'ESCALA - Verges	1-2

INFANTILS

Dia 3	L'ESCALA - Sant Pere Màrtir	0-3
Dia 10	Olot - L'ESCALA	1-2
Dia 24	L'ESCALA - Bons Aires	1-0
DIA 31	Cassà - L'ESCALA	1-3

JUVENILS

Dia 3	L'ESCALA - Salt	0-1
Dia 10	Doble Set - L'ESCALA	1-0
Dia 17	L'ESCALA - La Salle G.	0-1
Dia 24	L'ESCALA - Bisbalenc	2-2
Dia 31	Maristes - L'ESCALA	4-2

TERCERA REGIONAL

Dia 3	L'ESCALA - Albons	0-2
Dia 10	Monells - L'ESCALA	5-1
Dia 17	L'ESCALA - Palafrugell	3-2
Dia 24	L'ESCALA - Sant Miquel F.	3-1
Dia 31	Gualta - L'ESCALA	1-3

PRIMERA REGIONAL

Dia 3	Cristinenc - L'ESCALA	2-1
Dia 10	Roses - L'ESCALA	0-0
Dia 17	Sabat - L'ESCALA	2-2
Dia 24	Anglès - L'ESCALA	1-1
Dia 31	L'ESCALA - Arbúcies	4-0

En acabar el mes de gener, els *rosencs* encapçalen la classificació amb 31 punts, seguits del *Cristinenc* i *L'Escala* amb 29, encara que els de Santa Cristina tenen un partit pendent. De positius Roses i *L'Escala* en tenen 11 i els escalencs som encara l'equip menys golejat.

SARDANES

En el moment d'escriure aquestes ratlles no tenim cap notícia sobre si hi ha o no ballada el mes de febrer. El que sí podem dir és que en el programa de les festes de Carnaval no n'hi figura cap i volem remarcar que serà el primer any que, si no hi ha variació, ens quedarem sense l'actuació d'una cobla en les diades del Carnestoltes.

Pel que fa al mes de gener, el diumenge 24, a les 12 del migdia, a la placeta on hi ha el monument a l'Avi Xaxu, varem tenir ballada, organitzada per la Secció Sardanista del C.E.R., amb participació de la cobla BAIX EMPORDÀ, tot i que s'havia anunciat la presència de la FLAMA DE FARNERS.

PLAY BACK

Es comenta que s'està treballant en la preparació d'una exhibició de "play back", que segons sembla ha de tenir lloc la setmana després de Carnaval. Segurament quan surti *L'Escalenc* ja s'haurà repartit la propaganda. En el proper número tindrem cura de donar-ne el degut detall, cosa que no podem fer ara per no estar suficientment informats.

PENYA BLAUGRANA

La Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca, ha fet avinent als seus socis que el dia 19 de febrer, divendres, ha de tenir lloc la ONZENA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA; EN EL MENJADOR DEL RESTAURANT "EL ROSER", convidant-los al bufet-fred, totalment gratuït, a les 21 hores i a l'esmentada Assemblea que començarà aproximadament a dos quarts de deu seguint el següent ordre del dia:

- 1) Estat de comptes.
- 2) Marxa general de la Societat.
- 3) Projectes, suggeriments dels associats i
- 4) Precs i preguntes.

Com a fi de festa, una cantada d'havaneres a càrrec del grup escalenc "OREIG DE MAR".

També han passat avís de la SEGONA ANADA A MONTSERRAT, que s'ha de portar a terme el diumenge dia 28 de febrer, amb sortida de l'Escala a les vuit del matí. Els actes programats a Montserrat són l'assistència a la Santa Missa a les 11 i al Cant de l'Escolania a la una. Posteriorment a Parets del Vallès el *dinar de germanor* amb fi de festa amenitzat, sota l'organització de la Penya Blaugrana d'aquella població vallesana.

No s'ha acabat de concretar, però hi ha moltes possibilitats que el partit que es té pensat d'anar a presenciar al Nou Camp, amb entrada gratuïta pels infants, sigui la jornada que el CENTRE D'ESPORTS SABADELL visiti l'Estadi Blaugrana.

La tradicional Cantada d'havaneres que organitza cada any la Penya Blaugrana, amb col·laboració de l'Ajuntament de la vila i la Comissió Municipal de Festes, en el magnífic marc del "Port d'en Perris", està programada pel dijous dia 4 d'agost i enguany el grup que acompanyarà els escalencs "OREIG DE MAR" i "ELS PESCADORS DE L'ESCALA", ha de ser el BERGANTÍ de Malgrat de Mar.

TENNIS TAULA

Fèlix Guanter

Lliga Nacional 2ª divisió: El CER, molt a prop de l'ascens a 1ª

El CER Anxoves l'Escala porta una marxa regular a la lliga de 2ª divisió, de la qual n'és líder destacat amb 8 victòries dels 8 partits jugats i tot fa pensar que, enguany, l'ascens sí que és possible, a manca de 4 partits i la posterior promoció d'ascens per la qual estem pràcticament classificats.

COMPETICIÓ PROVINCIAL

Primeres

Un any més s'ha revalidat el títol de campions provincials de la màxima categoria sènior, seguits del FD Cassanenc i TT Olot.

Segones

Acaba de començar i s'ha fet amb molt bon peu guanyant els dos primers partits davant de rivals qualificats a la categoria com el Jovent Saltenc i el TT Palafrugell.

Terceres

A punt de cloure la competició, l'Albert Surell, en Pere Riembau i el menut Josep M. Vargas –integrants de l'equip de 3ª– es troben classificats en cinquè lloc entre deu equips, en una competició en la qual es tracta d'anar-se foguejant i jugant partits.

Juvenils

Ha acabat la competició i els juvenils s'han classificat en tercer lloc d'entre set equips, amb 7 partits guanyats i 5 de perduts. Els dos juvenils Josep M. Guanter i Josep Lluís Cortal i l'infantil David González han estat irregulars alternant algun partit acceptable amb d'altres de decebedors. Amb tot, la tercera plaça no és bona per a un club amb el primer equip a categoria nacional i tampoc ho és perquè són només els dos primers equips els que tenen accés als Campionats d'Espanya...

Recordem, però, tots els resultats del mes de gener 88:

LLIGA NACIONAL 2ª DIVISIÓ

CER Anxoves l'Escala 5 – l'Hospitalet 0 (Junyent 2, Sues 2, J. M. Guanter 1)
FD Cassanenc 4 – CER Anxoves l'Escala 5 (López 3, X. Cortal 1, J. M. Guanter 1)
Santa Coloma 2 – CER Anxoves l'Escala 5 (Junyent 3, López 2, J. M. Guanter 0)

Primeres

CER Anxoves l'Escala 5 – TT Olot 2 (Junyent 3, López 2, González 0)
TT Palafrugell 5 – CER Anxoves l'Escala 1 (J. M. Guanter 1, Sues 0, J. L. Cortal 0)

Segones

CER Anxoves l'Escala 5 – Jovent Saltenc 4 (J. M. Guanter 2, González 2, X. Cortal 1)
TT Palafrugell 3 – CER Anxoves l'Escala 5 (J. M. Guanter 2, X. Cortal 2, J. L. Cortal 1)

Terceres

CER Anxoves l'Escala 5 – FD Cassanenc B 1 (Surell 2, Riembau 2, Vargas 1)
CER Anxoves l'Escala 5 – FD Cassanenc A 4 (Surell 2, Riembau 2, Vargas 1)
TT Campllong 5 – CER Anxoves l'Escala 1 (Surell 1, Riembau 0, Vargas 0)
CER Anxoves l'Escala 5 – TT les Planes 1 (Surell 2, Riembau 2, Vargas 1)

Juvenils

CER Anxoves l'Escala 2 – TT Olot 5 (J. M. Guanter 1, González 1, J. L. Cortal 0)
CER Anxoves l'Escala 3 – FD Cassanenc A 5 (J. M. Guanter 2, González 1, J. L. Cortal 0)
TT Palafrugell 3 – CER Anxoves l'Escala 5 (J. M. Guanter 2, Cortal 2, González 1)

Eurogame

Escalencs

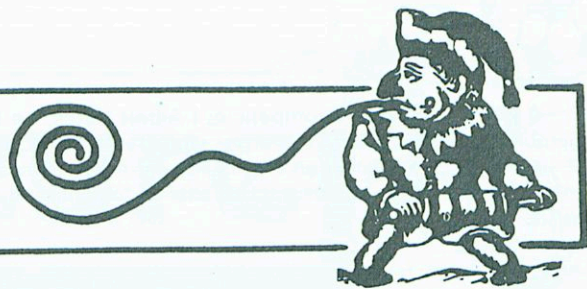

Banc Popular

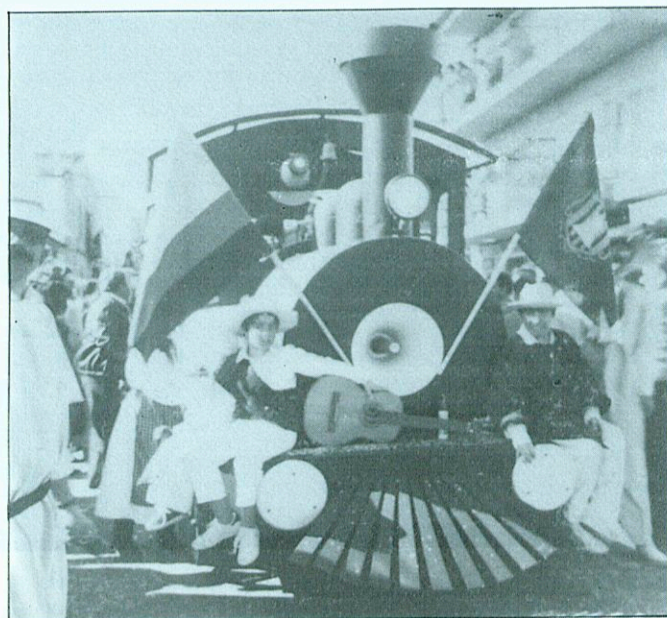
Pescadors

CARNAVAL '88

NOTA:

En el proper L'ESCALENC donarem un ampli reportatge de les festes del CARNAVAL, donat que la coincidència de les celebracions amb les dates d'impressió de la revista, ha impedit el poder-ho fer en aquest número.

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

LA TV PER CABLE: UN MITJÀ DESAPROFITAT?

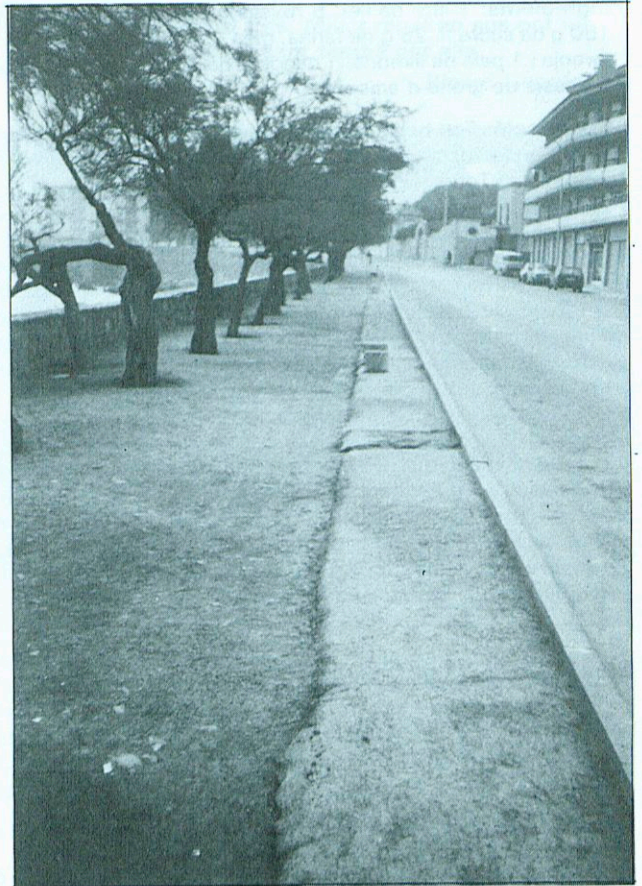
L'Escala va ser un dels primers pobles que va tenir la televisió per cable. En principi, es va aprofitar per a transmetre programes locals i de vídeo que li donaven una altra dimensió i objectius que els merament de ser un substitutiu a les antenes exteriors. Tot de sobte es va acabar la programació local, donant la impressió que únicament va aparèixer quan interessava captar "clients", eliminant-se quan el "cupó" mínim va ser cobert. Actualment les antenes exteriors romanen en enlleïdora coexistència amb el cable, i aquesta resta vegetant en uns nivells mínims de rendiment.

Com és que no s'aprofita aquests potencial de comunicació veïnal?

Per què no s'explota racionalment i s'ofereix uns serveis a la comunitat que justifiquin la seva existència? *Informacions, reportatges locals, retransmissions culturals i esportives*, fins la instal·lació d'una *antena parabòlica* que eixamplés els horitzons més enllà de les nostres fronteres per a tots els escalencs, són *algunes* de les possibilitats que actualment no sembla que estiguin contemplades i que creiem que no presentarien massa obstacles legals. Que portaria despeses? Per això són les quotes raonables. Que suposaria un enrenou i una bona organització? Amb força dosis d'entusiasme, voluntat i planificació, el problema desapareix.

D'altra manera caldrà preguntar-se si ha valgut la pena... per uns tan minsos rendiments.

M.

Suposem que les destrosses fetes pels brètols i els agents naturals en els bancs del Passeig Marítim, han aconsellat prescindir d'ells. Efectivament, l'espectacle que donaven era depriment i, en molts d'ells, la funcionalitat absent. Però creiem que cal substituir-los per uns altres adequats, i si, al mateix temps s'aprofita per arranjar i completar el terra en consonància amb la resta del Passeig (que ja seria hora), millor que millor.

R.

Ens comuniquen, que han desaparegut del pessebre de l'església la figura del Nen Jesús i un nombre indeterminat d'ovelles. Tenint en compte que són figures d'un cert valor dintre la petita història de la parròquia i que són molt difícil de substituir, des d'aquí fem una crida per que l'autor/a de la sustracció tingui a bé restituir-les en la mateixa forma en que les va furta, pal·liant d'aquesta manera el perjudici ocasionat.

C.

GASTRONOMIA

CREMA CATALANA

(Per a 6 persones – Cocció: 10 min. aprox.)

Ingredients: 1 litre de llet, 5 rovells d'ou, (més 1 ou sencer), 150 g de sucre fi, 25 g de farina, més 25 g de fècula, 1 pela de taronja i 1 pela de llimona, 1 canonet de canyella i 1 de vainilla, 1 pessic de grans d'anís verd.

Preparació: Feu bullir la llet dins una cassola de porcellana. Traieu-la del foc i feu-hi infusar tots els perfums fins que la llet sigui freda. Tapeu la cassola.

Mentrestant, dintre d'una enciamera, remeneu, junts, els ous, la farina, la fècula i 2 ó 3 cullerades de sucre.

Coleu la llet; renteu la cassola. Vesseeu la llet a poc a poc sobre la barreja precedent. Vesseeu la barreja dins la cassola.

Poseu la crema damunt d'un foc dolç i remeneu regularment amb una espàtula de fusta fins que es torni espessa. Deixeu-la bullir uns minuts. Traieu-la del foc i bateu-la vivament amb un fuet.

Vesseeu la crema en un plat fondo i rodó i poseu-la a refredar.

Quan veieu que s'ha format una pel·lícula superficial, empoleu-la regularment del sucre sobrant. Feu tornar roent un ferro; (n'hi ha d'especials; sinó, serviu-vos d'una planxa ben neta); poseu el ferro damunt del sucre tot formant dibuixos.

Serviu tot seguit. Millor: feu-ho en plats individuals. Acompanyeu la crema amb un gotet de bon moscatell.

REMEIS CASOLANS

- Per la picada d'escorpió, bon fum de branques de pi.
- Molt de vi és metzina; l'aigua medecina.

LA CONDICIÓN HUMANA

- Hi ha persones que es pensen guardar un secret pel fet de repetir-lo en veu baixa. (F. P.).
- Si un sap escoltar, no solament obté la simpatia de molts, sinó que acaba per saber quelcom. (W. M.).

NO DIGUEU:

Después
Desquite
Desquartisar
Desterro
Destornillador
Destornillar
Destornillat (cap)
Desvio
Detrás
Deuda
Diablura
Diestro

DIGUEU:

Després
Revenja, rescabament
Esquarterar
Exili, desterrament
Tornavís, descargolador
Descargolar, descollar
Cap de trons, cap desballestat
Desviació, marrada
Rera, darrera
Deute
Entremaliadura, endiabladura
Destre

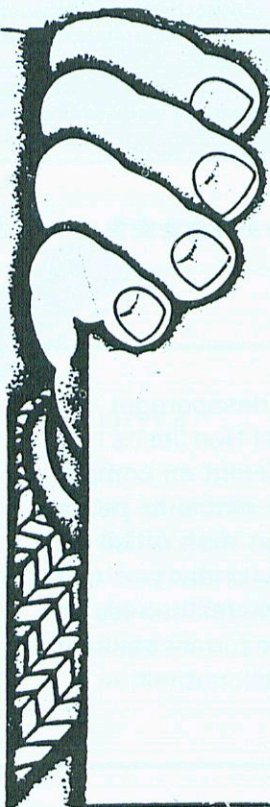
CONSELLS DOMÈSTICS

- Us vàreu comprar un parell de sabates noves; en provar-les, si teníeu els peus freds no us van fer mal; i ara no les podeu suportar. No les abandoneu. Poseu-les sota l'aixeta, ompliu-les d'aigua i buideu-les tot seguit. Poseu-vos-les humides quan més estona millor. És el que fan les ballarines quan volen suavitzar les seves espadenyes.

- Sabeu que les soles de cuir de les vostres sabates demanen de ser també netejades i nodrides? Embetumeu-les de tant en tant amb betum neutre o incolor.

ACUDIT

En una parada de mercat s'hi venien uns pots de crema "que feia tornar jove". Una clienta va demanar càndidament al venedor (un home d'uns 60 anys): "És eficaç la vostra crema? I el marxant respongué: "Ja ho crec!". I adreçant-se a una nena d'uns 20 anys que hi havia al costat seu, afegí: "Mare, dona un pot a la senyora!".

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

Si ets envejat, senyal que veuen en tu alguna cosa bona.

...

Malguanyats els llibres que només serveixen per decorar les lleixes de la sala d'estar.

...

Quan perdís alguna cosa, no et desesperis. Quan no la busquis, la trobaràs.

...

Tan pecaminosa és la immodèstia com la falsa modèstia.

...

Avui tot i demà res. No és millor una mica cada dia?

...

Amb força de voluntat, la victòria serà teva.

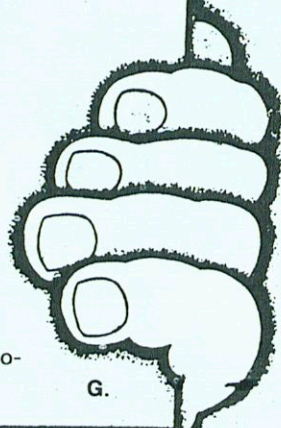
...

La vida desordenada, un dia o altre passa factura.

...

En les tasques que semblen complicades, el difícil és començar; un cop hi ets pel mig, la feina es fa sola.

G.

LA MARE TRINI

El dia 12 del proppassat mes de gener reposava en la pau del Senyor —mai millor dit— a l'edat de 72 anys, la religiosa Clarissa de la Divina Providència Sor Trinitat, en el món Pilar Rodríguez Fernández.

Dels 36 anys de la seva vida religiosa, a la qual ingressà ja gran, 29 els visqué a l'Escala, en el convent popularment conegut per "Ca les Monges".

Formant part d'un grupet de religioses de la seva Ordre, el 13 d'agost del 1958, Sor Trini arribava a l'Escala amb una gran il·lusió i empena, disposada a lliurar-se enterament al seu nou destí, que no era altre que inaugurar —juntament amb les seves germanes— el convent i l'escola, després de 22 anys d'inactivitat, originada per la guerra civil, l'any 1936.

Durant la seva llarga estada entre nosaltres, la mare Trini ens ha donat exemple, a través d'una vida senzilla i humil que és la que més agrada a Déu, a qui serví en tot moment, des del seu estat de religiosa.

Es caracteritzà pel seu gran amor a la mainada, a la qual dedicà els millors moments de la seva existència.

Podem dir que fins uns dies abans de la seva mort, estigué envoltada de criatures, alguns pares i mares de les quals ja havien reposat —com ho feien fins fa poc llurs fills— sobre les seves falces.

Va fer ben seu el missatge evangèlic: "Deixeu que els infants s'acostin a mi".

I així fou. Ella els estimava i feia amb gran senzillesa i profund amor tot el que estava a les seves mans, que era molt, a fi de tenir-los contents i feliços, tot donant-los-hi una educació cristiana, humana i afectiva, adequada a l'edat dels infants.

Sense buscar-ho, el seu treball es veié recompensat amb l'estimació i aprecí que li dispensaren els seus petits alumnes, fins el punt que li feren popular el nom de "Madre Trini".

La mare Trini ens deixà per anar-se'n al Cel. Des la seva immensitat, ella segueix estimant i somrient tots els infants, i pregant per a tots. Millor regal no ens pot fer. Siguem-li agraïts pregant també per ella.

Ricard Guanter

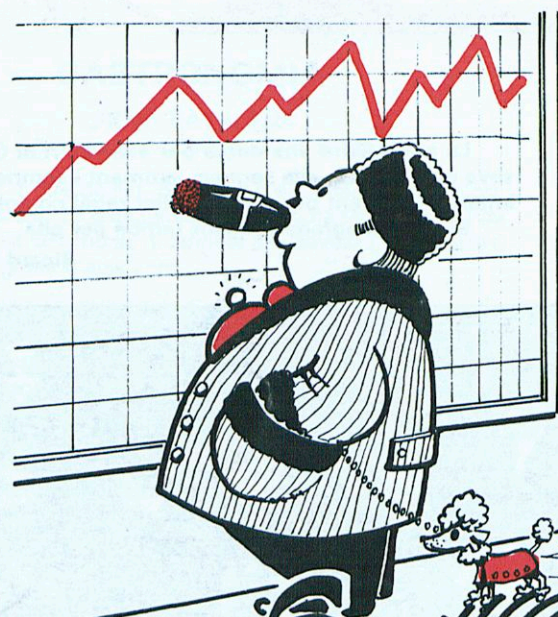

Sor Trini renuncià per vocació als fills de la carn, però Déu li concedí un gran estol de fillets espirituals, com aquest nombrós grup de nens i nenes escalencs —amb els quals, juntament amb la mare Clara, apareix fotografiada— en un modest racó del pati del Col·legi-Convent de Ca les Monges, on ella visqué els últims 29 anys de la seva vida.

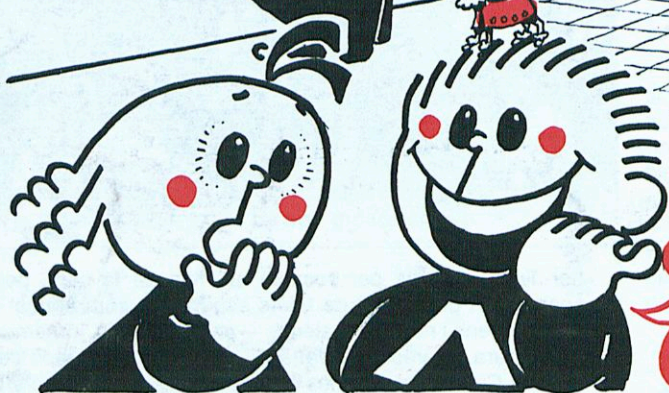
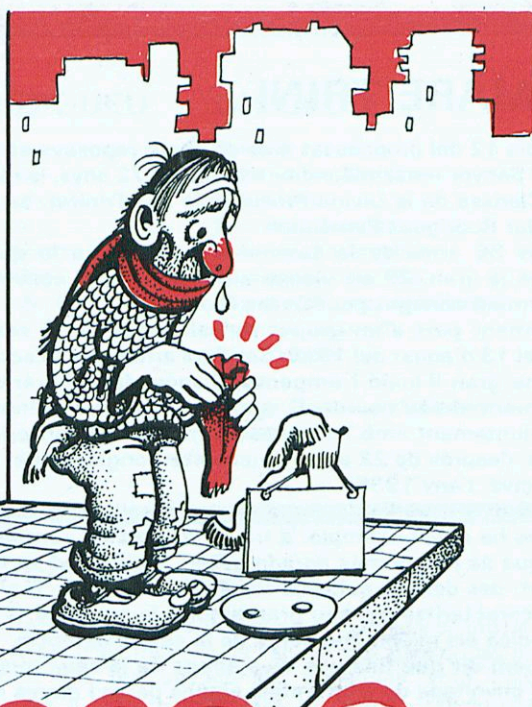

QUAN ÉREM INFANTS any 1931

B
A
N
C

HO VEUS COM S'ESTÀ ARRIBANT
EFFECTIVAMENT A UN SOCIALISME
IGUALITARI?

TOTHOM S'ESTÀ PRECUPANT IGUAL-
MENT PER LA **BORSA**!...

RECUILL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 72

